מסורת הש"ס

שיאמרו דבר שמועה מפי בעולם הזה . שיהיו שפתי נעות בקבר כלילו אלי מי : דובבות . נעות לשון "דבר שמרמיה ומבלבן : כומר . כלי שמנימין בו ענבים עד שמתממין ויינו טוף נלאת כמו מכמר בישרא דתמיד נשחט (פסחים מח.) : דובב . היין רוחש ונע ויולא למעלה דובב פריט"ה : לא חולן ולא מייבם . דלאו בר אוקומי שם לאחיו הוא אלמא כגדול חשיב ולא אמריגן קטן הוא וימתינו לו : והוא שנולדו כו' . הא דקתני דחשבינן ליה כגדול שנולדו לו סימני סרים דמוכחא מילתא דהאי דלא מייתי משום דסרים הוא אבל כל כמה דלא חזינן ביה סימני סרים תלינן ביה קטנות וחייסינן דלמא אתו : עד כמה . כידון לקטן : כי אתו נקמיה דרבא . בן כ' שלא הביא למבדק אי משום קטנות אי משום סריסות : אבריוסו . האכילוהו והשקוהו עד שיהא בריא ושמן :

ס"א דבר

[בסנהדרין כ: איתא הוצרך כל מי שנאמרה הלכה בשמו בעולם הזה כו' וע"ש שם וכנכולום לא:]

ס"ב קנה: לעיל פ. נדה מז:

הדרן עלך האשה רבה

נושאין על האנוסה . לאחר שאנס ופתה את האשה מותר לישא בתה ואחותה ואמה : **ר' יהודה אוסר כו'** . בגמרא מפרש טעמא : **גמ' הנעטן** . הנחשד ויולא עליו קול : **מדרבנן** . משום גזירה שמא לאחר שישא את בתה יזנה עם הראשונה והוה אונס ומפתה על הנשואה : **תני נושאין לכתחלה** . בתמיה : **לאחר מיתה** . שמתה האנוסה והמפותה דתו ליכא למגזר מידי : **בכולן נאמר שביבה** . בכל עריות בפרשה קדושים תהיו בכלתו ודודתו בזכור ובבהמה : **וכאן** . באשה ואמה ובקרובות הנאסרות לו מחמת אשתו : **נאמרה קיחה** . אינ "כי יקח את אשה ואת אמה (ויקרא כ) ואשה אל אחותה לא תקח (שם יח) : **דרך ליקוחין** . שהיתה האנוסה לקוחתו חייב על הביה כשבא עליה דבשביה ליכא למימר ליקוחין דהא לא תפסי בה קידושין : **הראוי לשביבה** . היכא דליכא למימר ליקוחין ממש : **ואיפוך** ויקרא **אנא** . בא בכך דממעטא לבא בנה בנשואתו משבעי ואידך קרא דאסר לבא בנה ואע"ג דלאו מייבא באנוסה מוקמינן ליה : **לאחר מיתה** . שמת אביו דליכא לאו דיבמה לשוק ואוקמא קרא עליה בלאו דכתיב הראוי לאביו ובלאו דודתו : אח

לעיל ד. ברכות כח:

לעיל ד. [מע.]

לעיל כו. [תוספתא פ"ד]

לעיל כב:

דברים כב

לעיל ד. [מע.]

דברים כב

שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז דאמר* רבי יוחנן משום רבי שמעון בן *יוחי כל ת"ח שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון בן זירא מאי קראה °וחכך ז' כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים ככומר של ענבים מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעוה"ז שפתותיהם דובבות בקבר : אחד בן ט' שנים וכו' : ורמינהו *בן *עשרים שנה שלא הביא שתי שערות יביאו ראיה שהוא בן עשרים והוא הסרים לא חולץ ולא מייבם בת עשרים שנה שלא הביאה שתי שערות יביאו ראיה שהיא בת עשרים והיא האילונית לא חולצת ולא מתייבמת הא אתמר עלה א"ר שמואל בר יצחק אמר רב °יהודא שנולדו לו סימני סרים אמר רבא דיקא נמי דקתני והוא הסרים שמע מינה וכי לא נולדו לו סימני סרים עד כמה תני דבי רבי חייא °עד רוב שנותיו כי אתו לקמיה *דרבא אי כחוש אמר להו זילו אבריוהו ואי בריא אמר להו זילו אכחשוהו דהני סימנין זמנין *דנתרי מחמת כחישותא וזמנין דנתרי מחמת בריותא :

הדרן עלך האשה רבה

נושאין °על האנוסה ועל המפותה °האונס והמפתה על הנשואה חייב °נושא *אדם אנוסת אביו ומפותת אביו ומפותת בנו רבי יהודה אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו : **גמ'** תנינא להא דת"ר אנס אשה מותר לישא בתה נשא אשה אסור לישא בתה ורמינהו *הנטען מן האשה אסור באמה ובבתה ובאחותה 'מדרבנן וכל היכא דאיכא איסורא מדרבנן תני נושאין לכתחלה כי תנן מתניתין °לאחר מיתה מנא הני מילי דת"ר בכולן נאמר שביבה וכאן נאמר קיחה לומר לך דרך ליקוחין אסרה תורה א"ל רב פפא לאביי אלא מעתה גבי אחותו דכתיב °איש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו הכי נמי דרך קיחה הוא דאסור דרך שביבה שרי א"ל ליקוחין כתיבי בתורה סתם הראוי לקיחה קיחה הראוי לשביבה שביבה רבא אמר אנס אשה מותר לישא בתה מהכא *כתיב °ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה הא בת בנה דידה ובת בתה דידה גלי וכתיב ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח הא כיצד כאן באונסין כאן בנשואין איפוך אנא עריות שאר כתיב בהו בנשואין איכא שאר באונסין ליכא שאר : רבי יהודה אוסר באנוסת אביו וכו' : אמר רב גידל אמר רב מאי *טעמא דרבי יהודה דכתיב °לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו כנף שראה אביו לא יגלה וממאי דבאנוסה כתיב (פ) דכתיב מעילויה דקרא °ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ורבנן אי הוה סמיך ליה כדקאמרת השתא דלא סמיך ליה מיבעי ליה לכדרב ענן דאמר רב ענן אמר שמואל בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר ומאי כנף אביו כנף הראוי לאביו לא יגלה ותיפוק ליה משום דודתו לעבור עליה בשני לאוין ותיפוק ליה משום יבמה לשוק לעבור עליה בשלשה לאוין ואיבעית אימא לאחר מיתה אח

עין משפט נר מצוה

פ א ב מיי' פ"כ מהל' איסורי ביאה הל' יא סמג עשין עו טור"ש אה"ע סי' קנה סעי' יב וסימן קנב סעיף ו :

פא ג מיי' שם טור"ש שם סימן קנה סעי' יג:

סנהדרין כ: ע"ש בכורות לח:

א ד מיי' פ"כ מהל' איסורי ביאה הל"א סמג לאוין קג וקד [טור"ש אה"ע סי' טו סעי' יג] :

ב ה מיי' שם הל' י :

ג ו מיי' שם הל' יג [טור"ש שם סימן טו סעיף כ] :

ד ז ח מיי' שם הל' יא [טור"ש שם] :

תוס' חד מקמאי נושאין על האנוסה הא דתנן ניורת שנתגיירו בניה עמה לא תולצין ולא מייבמין פי' אסורים ליבם מדרבנן משום דמחלפי באשת אחיו מן האם ודוקא בשהן אחים מן האב (ולא)מן האם אבל אחות מן האב ולא מן האם שריא ואחים מן האב ומן האם נמי דאסיר ה"מ(בנים ראשון)[דווקא בנשים] דאנסוה לבתר דאתגייר אבל בנשים דאנסיב כשהיא עובד כוכבים לכ"ע שרי אפי' באחים מן האם והיכא דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה חייבים כרת משום אשת אח . תניא עובד כוכבים שהיתה הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה יש לו שאר האב ואין לו שאר האב כיצד נשא אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות אב מן האם יוציא מן האב יקיים . אח מן האם יוציא מן האב רמ"א יוציא והכ"א יקיים שהיה רמ"א כל ערות שהיא משום שאר האם יוציא מן האב יקיים ומותר באשת אחיו ובאשת אחי אביו . ושאר כל העריות פוטרות לו לאחיי אשת אביו נשא אשה ובתה כולם [אחת] ומוציא [אחת] ולכתחלה לא יכנס :

גליון הש"ס

תוס' ד"ה עריות וכו' ותרי דסכנא היא וכו' . ע' לעיל ד' כ ע"כ תד"ה נתו :

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com